

1 Kr. opkræves, men hvad der er derunder, opkræves ikke, og vedkommende Skatteyder bliver altsaa fri for at betale nogen Skat.

Til Skattelovens nuværende § 2 stilles der Forslag om en Ændring, som muliggør det at kræve Skat af Søfolk, der sejler paa fremmede Have, men er forhyret paa dansk Skib og har deres egentlige Hjemsted i Danmark. Disse Mennesker har hidtil ikke været underkastet Skattepligt, fordi man har ment, det var vanskeligt at faa dem ind under denne. Det er det ogsaa, men der forekommer mig ikke derfor at være nogen Grund til praktisk talt at sige, at de ikke skal betale Skat; de hører naturligt Danmark til som Skatteborgere og bør i og for sig paa dette Omraade ligestilles med andre; og jeg haaber, at de Vanskeligheder, der naturligvis vil være forbundet med at faa Forbindelse med disse Folk, vil kunne overvindes, saa de bliver ligestillede med andre Borgere i Danmark. Der er enkelte Kommuner, for hvilke dette Spørgsmaal spiller en vis Rolle, og som derfor er interesserede i Sagen; og da Statsskatteligningen jo er afgørende for, om man betaler Kommuneskat eller ej, kan man nok sige, at det har mere Interesse for Kommunerne end for Staten at faa disse Skatteborgere inddraget under Ligningen. Jeg finder imidlertid, at Kommunernes Krav i saa Henseende bør imødekommes, naar de er naturlige og rimelige.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Fradrag i Skatteindtægten af den det foregaaende Aar betalte Skat ligger Sagen saaledes, at der ved Forslagets Fremsættelse i Folketinget var foreslaaet, at man skulde have Ret til at trække den erlagte Statsskat fra for Statsskattens Vedkommende og den erlagte Kommuneskat for Kommuneskattens Vedkommende. Det vilde, hvis det var blevet gennemført, have givet en Indtægtsforøgelse paa nogle Millioner Kroner, men da det Princip blev lagt til Grund ved Lovforslagets Behandling i Folketinget, at det ikke skulde give nogen egentlig Indtægtsforøgelse, er Forslaget herom taget ud eller rettere sagt blevet ændret paa den Maade, at man, som Forslaget her foreligger, i Fremtiden skal kunne trække al betalt Skat fra ved Ligningen, saavel Statsskat som Kommuneskat. Dog undtages Formueskat til Staten, idet jeg mener — og det har Folketingsflertallet ogsaa ment —, at man burde affatte Bestemmelsen saaledes; navnlig ude i visse Kommuner, hvor der sidder Skatteydere med stor Formue, virker denne Fradragsret overordentlig uheldigt, og jeg synes ogsaa, det

er en rationel Deling, man her er kommet ind paa, naar man skulde finde en Deling paa dette Omraade, som var rimelig. I Fremtiden vil man altsaa, hvis dette Forslag vedtages, som hidtil kunne fradrage samtlige Skatter undtagen Formueskat til Staten.

Lovforslaget indeholder en Del Ændringer med Hensyn til de Fradrag i Skatteindtægten, som hidtil har været gældende, og navnlig har det været min Hensigt at søge Fradragene for Børn forøget. Der er ingen Tvivl om, at dette er et Punkt, hvor man bør stille sig forstaaende. Det økonomiske Tryk, der hviler over Samfundet, føles naturligvis med ulige Styrke af de forskellige Samfundsklasser, men indenfor de samme Indtægtsklasser føles Trykket langt stærkere af de Familier, der har Børn, flere eller endog mange, end af dem, der ingen Børneforsørgelsespligter har, og jeg kan godt sige, at det er et væsentligt Princip i de Ændringer, der her foreslaas til Skattelovene, dette, at man forøger Børnefradraget. Børnefradraget finder Sted for alle Skatteklasser og virker paa samme Maade overalt. Hidtil har Børnefradraget været henholdsvis 300, 250 og 200 Kr., alt efter som vedkommende Familie boede i Hovedstaden, i Provinsbyerne eller i Landdistrikterne. Disse Beløb foreslaas nu fordoblet, altsaa sat til 600, 500 og 400 Kr. henholdsvis for Hovedstaden, Provinsbyerne og Landdistrikterne. En saadan Forøgelse af Børnefradragene giver naturligvis en væsentlig Nedgang i Skatteindtægten, og jeg har ment, man kunde kombinere denne betydelige Forøgelse af Børnefradragene med en mindre Nedsættelse af de personlige Fradrag, som en Familie har Ret til at foretage, uanset om der er Børn eller ikke. Disse personlige Fradrag, som udregnes alene paa Grundlag af, om der er een eller to Personer i Familien, det vil sige, om vedkommende Skatteyder er Familieforsørger eller er enligt stillet, ændres efter Lovforslaget til 1 300, 1 100 og 900 henholdsvis for Hovedstaden, Købstæderne og Landkommunerne. Ved denne Omlægning af Fradragsberegningen kommer man altsaa til at give større Lettelser dér, hvor Børneforsørgsbyrden hviler, og jeg finder, at dette er en rimelig Ændring, som bør gennemføres. Det kunde være nok saa tiltalende at sige: Lad os gennemføre disse forøgede Børnefradrag uden Ændring i de personlige Fradrag, som hidtil gjaldt. Men det vilde betyde en betydelig økonomisk Belastning, som jeg har ment det nødvendigt at kompensere